

عنوان مقاله:

کاوشی در جهت میزان آگاهی فارسی آموزان خارجی از تعارفات ایرانی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

زهرا معراجی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

تعارف از مهم ترین مولفه های هویت فرهنگی ایرانیان و عنصر اصلی ادب آیینی فارسی است و نقش مهمی را در ارتباطات ایرانیان و ارتباطات بین فرهنگی میان ایرانیان و غیرایرانیان ایفا می کند. شناسایی تعارف یکی از امکان ها و شرایط عمده در شناسایی وضعیت فرهنگ و زندگی روزمره ایرانی است. این مقاله با بهره گیری از جامعه شناسی صوری زیمل و نظریه کنش گفتار آستین در زبان شناسی به بررسی جایگاه «تعارف ایرانی» در آموزش زبان فارسی و پیچیدگی های کلامی آن می پردازد تعارف، علی رغم در هم تنیدگی با زبان و فرهنگ ایرانی، در پژوهش های زبان و فرهنگ ایرانی به عنوان زبان دوم چندان مورد توجه نیست. تعارف ایرانی جنبه های مختلف و متعددی دارد و به نسبت موقعیت، سن، تحصیلات و سطح اجتماعی افراد متغیر است. هدف از پژوهش حاضر بررسی میزان آگاهی فارسی آموزان خارجی از یادگیری تعارفات ایرانی هنگام قرارگیری آنها در شرایط مختلف است. نتایج پژوهش نشان می دهد. میزان آگاهی بسیاری از فارسی آموزان خارجی برای یادگیری تعارفات ایرانی زیاد بود و آموزش تعارفات ایرانی را برای ارتقا کیفیت یادگیری زبان فارسی الزامی دانستند. به دلیل ناآشنایی زبان آموزان غیرفارسی زبان با تعداد محدودی از ساختارهای اجتماعی تعارف و کنش های گفتاری با مشکل مواجهه می شدند. همچنین یافته ها نشان می دهد که مدیریت و برنامه ریزی هدفمند، تربیت مدرسان کارآمد و تدوین منابع آموزشی که ظرافت های فرهنگی تعارف را بیشتر در نظر می گیرند، دشواری های مواجهه با تعارف را از طرف زبان آموزان غیرفارسی زبان کمتر می کند. علاوه بر این، آشنایی با سازوکار فرهنگی تعارف، موجب دریافت بهتر پیام های تعارف توسط فارسی آموزان می شود به طوری که در تقویت ارتباطات اجتماعی می توانند آگاهانه از آن استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

تعارفات ایرانی، کنش گفتار، ارتباطات اجتماعی ایرانی، فارسیآموز، روابط کلامی و غیرکلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1197178>

